חוק הדיינים (תיקון), תשי״ט–1959

החלפת סעיף 16

1. בחוק הדיינים, תשט"ו-1955 (להלן -- החוק), במקום סעיף 16 יכוא סעיף זה:

- יקיצבה 16. (א) דיין יצא לקיצבה
- (1) בהגיעו לגיל שבעים, ואם היה רב ראשי לישראל או ראש אבות כתי דין — בהגיעו לגיל שבעים וחמש;
- (2) משקבעה ועדת המינויים, על יסוד הוות דעת רפואית לפי כללים שקבעה הועדה, שמחמת מצב בריאותו נבצר ממנו להמשיך במילוי תפקידו.
 - דיין רשאי לצאת לקיצבה
 - (ו) לאחר שכיהן עשרים שנה, אם הגיע לגיל ששים;
- (2) לאחר שכיהן חמש עשרה שנה. אם הגיע לגיל ששים וחמש;
 - . אם ביקש זאת ובקשתו אושרה על ידי ועדת המינויים.
- (ג) בחישוב תקופת כהונתו של דיין לענין סעיף קטן (ב) תצורף אל תקופת כהונתו כדיין כל תקופת שירותו במדינה או במוסד אחר שועדת הכספים של הכנסת אישרה אותו לענין זה, או מקצתה של תקופה זו, הכל לפי כללים שקבעה ועדת הכספים."

2. אחרי סעיף 22 לחוק יווסף סעיף זה:

הרספת סעיף 22א

22x. מצא בית הדין המשמעתי שאין הדיין ראוי להמשיך בתפקידו, לא יהא הדיין זכאי לגימלה; ואולם אם נמצא הדיין אשם בהתנהגות בניגוד לפסקאות (1) או (2) לסעיף 21 (א), ובית הדין המשמעתי הגיע, מטעמים מיוחדים שיפרט, לידי מסקנה כי, אף על פי שהדיין אינו ךאוי להמשיך בתפקידו, מן הראוי שתשולם לו גימלה, רשאי הוא לקבוע את שיעור הגימלה שתשולם לדיין, ובלבד שלא תעלה על הסכום שהיה משתלם לו על פי החלטת הכנסת או ועדת הכספים לפי סעיף 17, אילו חדל מכהן מרצונו כיום בו הועבר מכהונתו."

דוד בן־גוריון יעקב משה טולידאנו ראש הממשלה שר הדתות

> יצחק כן־צכי נשיא המדינה

״גימלאות של דיין שהועבר

[•] נתקבל בכנסת ביום ט"ז בסיון תשי"ט (22 ביוני 1959); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 371, תשי"ט, עמ' 139. ס"ח 179, תשט"ר, עמ' 68.